

insititut kurde de paris

هو کعب

بسم الله الرحمن الرحيم من كلام نازک حیدر

یابد رعلو و ضیاء و کماله فالغصن مع الاصل الی فرعک مالا

تاسبل زلف زہال تہ آلا مزہر دہن اسم کبیر عالم بالا

ماعاد کک لبان و لا اللینۃ لیبنا اذعدک البادی حنا و جلا

من کبر بوخندہ بیک فسر و شین باد سواد سکوکیۃ البدر بیدارا

و بصر بدخت نانو تو تو بملو کلا لا قد قضت سنا الشامری اللہ شرف لالا

طرت و کو طوطا شکست گمت بو نور سواد م بو تہ شمع مطا لا

روپا وہ غزالانہ فسر لہ لالا رو نر کالانہ مزہر بشتونہ کالالا

شفق فکک الاطلس سونوز ترین بی بیک بہ نار سیر و ترکہ و رالا

دینا بقدر قد بیکہ در مزہر برودہ طویلی من اختار علی المالا کلا

نالہ با سید ظفر طریق طلست ایضاً
مالک زلفت لہ سر و کون الالا

چو شش تابہ لہ تیو دین گریانمدا چہ شوریکہ لہ شد و رۃ طوفانمدا

ریشہ برف

رسته لفته کوزه رو کردانی + بر او کوبد و اسر و ساقانمدا +
 شور و تابش باران دم رعد پنا + اثر جوشش گریانه لافغانمدا +
 نوک وری دره نیو جنت دیدم چو کد + لم دلک پیر شره سینه سوزانمدا
 قیمت پاج و صد کلبه سوغو بنمدا + غیر یک کلبه صد باره که کتر فغانمدا
 شیر و عسل و تم یا میه پیا بفرسوی + علی العسلب مر و نه ز فنی نمدا
 سبب سردی فقط بنقط بگری + سر سوزنی در کتله دیوانمدا
 تانای سطره پر پیش با د ا + هر نایک بار یک کله و نافیه با د ا +
 شو چسبنی نیلوفری جلوه قضی + شرمنا دکاز هر ده ز مهر ایامدا
 خوش صبحه سیکه که بخت و نو بینی + بس زره خورشید ز بویک شهنما
 هر چند که دکاز از پر ازاری بغنی + بود عوت پاج لیکه کادم نادای
 سهم الف القاد فقد صافادی + صاهو من عینه قد صافاد
 بو پاج دم رنگه عتوه خم آبروی + جویای بقا حور دم تیغ فنا دا

insititut kurde

ایضا

ناکه غلام مدوزلف بروت ۵۵

شایکه بن سبب بال و هماد ۵۵

وله

حیرت زده وادین وکوحلقه در ما
بجایه نیه عشق بیچاره نغمه ما

بجسرور و انم که لبرشک روا نم
خرفه بوز غرقه کو اسبه لبر ما

آمی و غظه بار دجیه هر کس کبیر
بو و غظه که بایه همو ما کبیر ما

بو هر کسی منبه و لطفشک آمان
هر عشق بیچاره لری خوف خط ما

واطن مبرخه تو غایبه جزان
بنواره بیون نقشه لینه وین تر ما

دیدم همو شو داده بشور او سر شکم
لم لوجده لک پینه نه لوح مازه آثر ما

ایضا

یا ترستی یا غزبتی باری بکنین

هر منظره ناله اگر مرد و اگر ما

وله

استیره همو همو لینه نور فتر دا
باشمش جبال تو کبیر اوه نغمه ما

خاک بر بیت هم کلیم کلابه شکم
وقت غم دستای آوه کرمه لبر ما

اشات خط خار صبه شستن کربان
ناچنبوه نم نقطه رینه وین تر ما

شوق که بنی بطره مایوسه لبر دین
هر شوق آوه قوت دینی بنظر دا

هر چند که ان که پیشین بیا و نم نو
مکن نیه آم لطفه لانه و بشردا

القصه

الهدی و ابن یون کبر خویم بوکن منی در سنه یکله کردار

رکنیه خوش رکنین لطیف روشن بنوه ام سکت بنای رهبر

نالیک حزین در سنه چاه سحر
نالیک غائبه اقا

• چنان که جنن کرد با دل حبیب مال او مال او را

• عدل به کفح نور عبتم بنوچی ناظر شرع و فساد

• زلفت گاه پرده آل بی دم مبارک جمله به بو بوک زاور

صداؤق روی و صرشت ۴
صدق ۳
کشتار کسان به دگور دار
دعای به کیف حضوری
دندان که بر این زاور

بنتم در دین حق دم جوهر سنیو او دار به شقاله ذره ظاهر عبود بر نودار

به پارسیک تا کرم در نازنه چاه عیت به بو لیک نامور عبیر لکر زلف آوه بود

له شنج شنج زلف او پیوه مرغ دل در نالین و کوب بیست صبح کا دین شود

رقب حفته نایبه بخت که هر کوره ایف چه بره و ایتم رفته کرد زود

سده برچم بر خم اگر تاره اگر ماره بر وغیره کوران و تیره که هر بود اگر بود

بر تیر و نشان چانه از حکم شیرین
بغزوطه یک تیری رفزاد و خردا

و نامت قماشای پادشاه که نازان
به پادشاه دینی بارش است مسمی خودا

ریشک با نو در تیری بور بخت دما
ظاهر هر کس بطول عرض تیشی دریا

کله بر دم بار صبا و یسکینی قمر فرس
بغز عشق از زرد جو ربله بار پروف

عاشق صبح ختم قران نقتضی تم
چا و ما و خال شین کلگی سینی افسیا

سر کرانه قافله لار در حینی خطف
چونکه بار عسب و مسکه زلفین جونا

حلقه حلقه زلف آبر قبیه اید که توه
موم سوره یک کنجور کنجور از د تا

صوف مستور و سفلی خست طبع
سیر خال چسب و مایع لعده بر با

خی هر و یکن رسوخ
خفتن است از سرم با غیر نذا کسنا

بچم پر چه بوز افسیا
هر دلی مانده شود کلمه تیدا

لاوه دسر و کله بور در جبین
در کور شمس و قمر نور ضیا

لیونو آب بقاع خضم
قیض نور رحمت و عز سوزه کیا

فرش کف بر پینه ز کس
سرد خسته و کچا و حیا

مغزها و بیه هول فراق دست فرود در غم روز و نیا

بیدار کردی که نعال اربعی به اگر کردی اگر فرس پایا

سرفه آدم رند و کفنک به مجموعم و در غم چیا

خاطر زاهد خالی خالی نیه البته لپسکی ریا

دور تو ایدر سپهر جهان

حال ناله که نمود و نژایا

ببید طبعم او ادبنا شا خوانی دکا کتبه سخنیز که کور عنبر افشای دکا

هر که اظهار دانای بکجا تو مقصدی خود پسند به یقین اظهار نادانی دکا

خرفه پوشش که پوشش جوهر ذات آینه پستی صیوه بزشتن وضع عیبای دکا

ضابطه طبعم سواره ادعای شایسته محشم دیوانه را و استخسرت ضایع دکا

شاه فکرم که پسته صیوه کا دلبری شاه خرد و روح شیرین بقران دکا

نوک خاندان هر که پسته معنی از ای کمال خط سخط اظهار نقش صورتی مانع دکا

استطاعت قوت طبعم بگرد و فارسی عار به اظهار چیا لاکتو چیا دکا

خاطر یک توخ خوش بیغم جمع همیه ایسته بوزلف کس عشق پریشانی دکا

ہد ہر حسن بقیہ ہو کہ بقیہ بقین

خون کے دامن کپرت آصف خانے دکا
مشنایے امثال امریزانے دکا
اوکے تکیہ نعت بے حرام طلبی

طبع سکر باغ فرزند ارکانت دکا
اسی ن خونہ مقصود لعل و ارکا

بالمدان فصحت اہم شہسوار
بے نادر ہو ہونوع زبانی دکا

کین لفظیم بے خون کر دیکھ جو کر دیکھ
ہر کس کس نادان بن خنر طالب مغز دکا

پنہ عجم پارچہ پارچہ سو بکریں
ہر کس کونال پارچہ بے بل سود دکا

شعر ضلی کے دکاتہ شعر بونان کے
کے رقتہ ایک دعو الکر ہوا دکا

بوشند کھانت کہ بد شہر اب لطفت
میں مایج دعام بدہ ام جام لباب
شرف انشان جو ہر روز
عشق کی ہر طرف

عاجز ہرگز در دنگ ایسان
دنیایہ دے ک بورہ شیعہ ککاسب

وک صوفی صفیہ الوردہ رین
بے ہودہ مکہ مکہ سرچا و بے مشرب

عاشق ہوس میکہ علم بیٹ
جہر طب بد رسہ دجہر مرکب

قارون ملک مستحق کرن حصف
زیور شمس و قمر و در ہر کوکب

فتاب جہان

فدای جهان بقدر عبارتی صبر بار

مانا فخر آهت کرد و به حج

چاوت که بر او که زیر طاق نظارت
پا پرده عیان دینه نکتم به شارت

نایت شان لاین مرطه تو به
ملک طرقتان همنه یو طوق وزارت

سرفا تمه حسن عیادت که رهنای
بار بکبر فاسخه د آب زیارت

کسب دکانه یونا رنگینشوت
لوخته کو اصحاب مورن بقدر آرت

دسر دکانه مورج حجابیکه خدای
شمس فلک الحسن انارت فنوار

صبر صبر مانا که با چه کفایت
هر چند که گناه دولت باره که زیاده

مکافات او دعه که فرموت
دخبت حج که فانه صبر کم سوت

دروت و قوت و کسب و دیوشه
که دسر نوبه قوت عیان سروت

دقت فدا بیه ام نیر و ام شیر
بر دت محرابیه ام طاق و ام صوت

د صندوق پر سیم تیر
که اگر بر بدانه سخت نابوت

اولیو آنوبه پر رخسار
کو اشک دبار کلمه دیشوت

دکله خیره صبر بر سیر
اللهم بر بهین دست با زوت

بناے بیکے کیشین بیا لہن
بناے دانیث مات مہوت

مانم و کوز فہین سیکرت لہا پت پورہ جت تعبیہ پید قش مات
طافانہ تیر ضلف آخر نب ن نو خوش بر صف بولہقات و در آقا
بوفوت صفہ حیفہ بریز در شکت ضایع مکہ ڈرانہ لغات و کت رات
دینت و کور پور و پر شونم شکہ بالالہ پر ترالہ دور کس شہلات
بو کر یہ تورنگہ منیش ہندہ بکیریم کوہر بر پرتن بہ بلند رفتہ و بالات
لکنہ آسہ دنیا یہ کھیر سر کھیر شکت لالہ سل من مات و فرغش و فنا
ہیں کر یہ بیکہ بو پور و بپہ حجابت بے بابے تو مورثہ ہو و صمد سلاقات
بے بابے تو بو منو تو باب فتوح بے بابے تو خوشستہ من بو بہ او ات
بے بابے مراد منو تو بو بہ تمت بے بابے مراد منو تو بو بہن جات
او بابے کہ فتح ظفر و قلعہ قلعہ باقلع لکھا ڈنزلہ کا دم لذات
او پر حرف آفت مراد بو صفا بو نو شو صو جوان کھور بے رافا خرافات
او فوتہ و فائتہ سب عہد و فائتہ جو صغفہ کبرہ عجز و کور و مر مات

مات مزده خلعا کبیر برک مسبات	کمر نای لدر ناد و چمن مجز نون
مات بر صاب و بنو چمن عر بر مات	مات زفره زعفران و اوار فخر
جلوه چمن لغز زمان بو بساوات	سجیم شجره کس انوار شکو ف
بار و حیاته عرف و زده حیات	ماور زده که سر خرم کله عطف ناز
بو طاق کلکی کبیر برک مسبات	کوشن و کوبینیکه که احار برای
سیدان همو سیدانه لکبات بطا	نوباقیو فیه صحیح

مات یو اولس که تمام غزلت معلوم بوه زور کم غارنی علالات

کارت دکانه پونا ریشنت	آرس و بلند قد و بر و طاق و محک صوت
یا کف نکر و برک عطر بو کوروت	دم همدم غنچه که زنبق توه هبشتا
بو موسم باران کوا غنچه کبیروت	کریان مسرخش تویست او شهبیر
پشتان قد پستو قد زینار باروت	خانیل قدم و کلم زلفین سلر باط

ناتار و جفت زینتی سلر الموت خالیه نانا اولکت تره لهما جوان

کرمات ز نانا امیر عتاباش لهما جوان اینظار ایبر عتاباش

در سایه زلفه شود در بزمه ۴
 لعل نور خورشید سر غمناخت
 ملک نوید که هر روز غمناخت
 له و هم نغم نوید سر غمناخت
 حوله است جام حوران کویب ۲
 له بزم بی هم چشمه سر غمناخت
 شکر جمع کنی بی تر اعر
 له شرح مدع کبیر سر غمناخت
 رفیق مدع هر چه که خواهد دان
 هت چند سکنی سر غمناخت
 سید که دانش عشق حقیقت
 له صوفیور قصر تقدیر غمناخت

در سایه زلفه شود در بزمه
 لعل نور خورشید سر غمناخت

غمناخت صبر صبر خوب است
 امه کم هر چه بود خوب است
 هر چه هر وقت کبر کرده
 له غمناخت با بصف او خوب است
 قصد باری لکن بزم قیام
 یار غمناخت مگر بد خوب است
 خاند مگر خراب چه بیم
 سخیات که بفرمود خوب است

غمناخت صبر صبر خوب است
 امه کم هر چه بود خوب است

لکن او جوهره فرده در بزمه
 کلمه بزمه در بزمه سر غمناخت

صوفیان مائنه مجلسی ارق دیرم باش
 لکن نام دهمیه در کنگره در حیرانیه پیش
 بزم رندان امه ملعبه و عطف نیه
 لبه و یک فلایه دنیا نیه پیش
 امه حرم انشادات درون لکن کا
 سنگ بر غزوه و عطف غزانیه پیش
 لبر او میزه چا و سینه کله سرینا
 رکبونی فیضه اسکند و دارانیه پیش
 حیرت یان کن کن صبر و سوز سوز تان
 مقصد اشعه که خاموش نه با تانیه پیش

حضرت ابی بن کعبه
 الله الله به حضور یک که امه یانیه پیش

سوره رکنین بر پنج ابداع
 هم کاره بر پنج الین نوز علی نور
 فقط یک که بکر کرم رحمت فتح
 بو دست که مرهمه بوام مرخصه
 بودن فرات که دکا به بعنف
 پرله قمع پرله فرج بطرح عجم
 م که کوش بین بر که او دوه ز جوره

هم را حله سر راه الین راحت اروح
 رفت ز دست حق قدح او کو صبح
 کن عرق کرم عبثه بی تفاح
 بو پنج که بو با بکشیش اوه مفتح
 کن لو خم نیلو که دکا بغز به متاح
 ناولنه و نادانی و غافلنه بالانواع
 ساقه کرم ربقه ساقه الی

ابروان تو طیبین دل فکارانند
 هر چه پوسته از آن بر سر بجا رانند
 کج رخ تو بدین منج زهره مرا
 که زلف تو بر او خفته ریاریانند
 ماه از آن رنگت خسته و ناکام و
 کامیاب از مهر و در خوش خایانند
 بس که کو خفت از اگر یکم منع مرا
 ز آنکه کلبه پر عمر مشطه با راسته
 ترک تو که خواهم همه عالم بر دست
 خفته گانند و در زمین پیدانند
 نایب از هر طایفه ای برستانند
 نایب از هر طایفه ای برستانند

التقیر بود او این هر مزاج که شود
 جح ماوت از زنده در زنده رخ سوار
 ام در سر تعظیم کور و کتر سزا و قصو
 او در سر تحفیه تحفیف شگت شهر مدار
 ام در جبر او داد نیش مردم و کوه خندان
 ام در بی مهر سزا و بی چاد کوه قطره هزار
 ام بچا و در در سر بعد برید بود یا
 او بر نف دیگای همینه است که آب
 نظم نایب مشرا و استر و نایب
 او در سر تعظیم کور و کتر سزا و قصو

خا و پنا و در زلف خاوم راز
 چا و سپا و یک غزاله چاوم از
 نارسیم که نرسیم غم آهسته
 او چاوم که نرسیم سونا و هم از

عیر زلف

امیر خراج مصر ظلمات بحر در میراث اعتبار ره لرزه زنده بقا قوس
 بنیان کبر و کسر کشیدان کسری دانان ظلم و در شیه سخت آب نوس
 بنوار و بون اولت و چون خفت مانده چه روت فوت هلاک چه لوس پوس
 که بر تاج زینت شوکت و فار بوی به در دسر دمانوه بو طوا و مس خردس
 که با کج حقیقت و دوزخیت دور بنواره جوان نشینش بر در عبوس

ناله که فضا را بگردد زنده بودی
 می رسد کرم پرستند و او کج در شیط
 هر که او کرم کافور در شوره لبو
 هر که در لبم شو بوبر و نفسم نه روزه بوشو
 روغن زید و زیناب بر سرکت خط خوم
 و فتر اعمال من به قطرب رحمت
 کعبه شراق و کخور شیرین صا و دم صیف
 لیم بودوشن که بجه قرب قرع بعد بوم

غیر زلف تو گشته عسرم دست را عافیه باز منم بر باد از

تازه آبروت سید کیش ده بنار مدلت شمشیر تازه ساوم از

ایر قین صحبت نامم که غم نور او دل کو به نامم از زلف تو

هر که یکم بود هر که یکم بود از زلف تو سینه پانوسو چه کز قوتش ز بر ز کوه

بند ز کوه جهت سپر کلکون پشور ای سیای کیش ز دست بر دور باوشش دانگودریش

کودک جره زنده بر نشاند و تر دماغ شیر ز آهوس کس سفر فوج سخیم

سینه ز کوه کس که در دست او ای و عافیه

برین برین ز کوه پیروزه کس با کس کس

سم و کوشیم و لایتم تو که در اسیر کون جادو کو پیچیده با جود شو جراع شعلیه

کودک شایسته گرتان بر ز پادشاه نورین چست در با نر صد و لاوشش هر ز کوه در

فایع باب رضاه و رضای حوشش ساک صبر سخیم برده بار و هیچ نویش

عافیه ز کوه کس که در دست او ای و عافیه

صابون کف پیچید زار جا بوس ضحیت ز قریب ز غم ز غم ز غم ز غم